

Det, som ganske vist gjorde, at Vicepolitidirektøren ikke blev en Skygge, men hvorved derimod bevirkedes, at en anden Embedsmand, med Hensyn til hvem det var ligesaa lidet ønskeligt, at han skulde figurere saaledes, vilde komme dertil. Den ærebe Landstingsmand har nemlig meent, at det vilde være noget i og for sig meget ønskeligt, at Kjøbenhavns Overpræsident blev Politidirektør, og saa Vicepolitidirektøren kunde bestyre det Eksekutive. Dette er, troer jeg, en Tanke, der i sine Følger vilde være saa lidet heldig, at den ganske vist maa vige for en roligere Betragtning, det kan umuligt være Andet, som jo ogsaa er blevet bemærket af en æret Landstingsmand, der før havde Ordet. Det lader sig slet ikke forene med de Forretninger, som en Overpræsident har, at han tillige skulde være Politidirektør; han har allerede nok at tage vare, og man maatte gjøre sig en ringe Forestilling om, hvad en Politidirektør har at varetage, naar man for Alvor vilde troe, at det lod sig gennemføre, at Overpræsidenten tillige skulde være Politidirektør, hvis Mening forresten var den, at han virkelig skulde have Noget med Politiets Bestyrelse at gjøre, og det maatte vel være Meningen. Det er ogsaa blevet fremhævet, at Politidirektørens Forretninger ere af den Natur, at der ikke let kan være Tale om at indhente Betænkninger eller foretage Brevvekslinger; der skal handles raft, og vil man nu tænke sig, at Overpræsidenten skulde have sin Deel i Styrelsen af Kommunens Anliggender og tilmed være Politichef, den, til hvem Vicepolitidirektøren i alt Fald i alle Tvivlstilfælde maatte henvende sig, saa troer jeg, at det vil klart vise sig, at en saadan Ordning vilde blive overmaade uheldig.

Hvad der endvidere har været Gjenstand for Udtalelser, er Inspektørernes Forretninger. Det er Noget, der ganske vist kan opfattes paa forskjellig Maade. For mig staaer det saaledes, at det vilde være heldigt at lade den første Inspektør have de Forretninger, der ere blevne ham anviste i Instruxen. Tager man Forretningerne efter den Maade, hvorpaa man har

troet at maatte angive de forskjellige Brancher, hvori han skal virke, ja, saa seer det rigtig nok ud til at blive meget uoverkommeligt, men naar man nærmere betragter de Forretninger, der er Spørgsmaal om, og den Assistance, han har til deres Udførelse, saa troer jeg, at det ikke er Mere, end han vil kunne overkomme. Naar det er bemærket, at det ikke var nogen heldig Udvei, man, saaledes som Stemmerne forelaae, havde valgt med Hensyn til Ansættelsen af de Embedsmænd, for hvis Ansættelse det Princip er gjort gjældende, at de skulle vælges af Politidirektøren efter foregaaende Forhandling med den samlede Magistrat og dernæst bestikkes med Kongens Sanction, saa synes dette mig netop at være en heldig Maade. Den ærebe Landstingsmand, der først havde Ordet (Bloug), bemærkede, at naar det var blevet ved, at Politidirektøren indstillede, og den samlede Magistrat valgte, saa vilde Ansvaret være blevet kastet over paa Politidirektøren, ialtsald mere kastet over paa ham. For mig stiller Sagen sig ganske vist saaledes, at naar man giver Politidirektøren Lov til at vælge efter foregaaende Forhandling med Magistraten, saa er der deels givet Magistraten Afgang til at gjøre alle de Hensyn gjældende, der maatte kunne fremdrages med Hensyn til de Personer, paa hvilke Politidirektørens Dine maatte være fæstede; og deels vil paa den anden Side hans Ansvar netop blive stort, saafremt han, efterat have forhandlet med Magistraten og efter at have havt Leilighed til at blive bekendt med de Betænkneligheder, der muligens fra dennes Side maatte reises mod den, som han havde paa-tænkt at indstille, alligevel vælger ham; i saa Fald kommer netop Lyngdepunktet af Ansvar til at hvile paa Politidirektøren, og at Kongen skal sanktionere Valget, det er Noget, der er ganske i sin Orden; og som allerede har det for sig, at en lignende Fremgangsmaade er forestrevet med Hensyn til flere kommunale Bestillinger i Loven af Ade Marts 1857.

Der var et Punkt, som jeg ikke skulde berøre, hvis det ikke var fremhævet med saa sær-